

A cégautóadó és az azzal összefüggő egyes személyi jövedelemadó kérdések 2011.

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) IV. fejezete szabályozza a cégautóadóval kapcsolatos adókötelezettséget. Az ebből származó adóbevétel teljes egészében a központi költségvetést illeti, és az éves költségvetési törvényben sem kerül „viszszahagyásra” a települési önkormányzatok részére, ellentétben például magával a „rendes” gépjárműadóval.

A cégautóadót negyedévenként önadózással (*mely ez esetben adómegállapítási-, adóbevallási- és adóbefizetési kötelezettséget jelent*) kell megállapítani a naptári év minden olyan hónapjára, amely(ek)ben az adókötelezettség fennáll(t). A bevallást a negyedévet követő hónap 20. napjáig kell benyújtani az állami adóhatósághoz, és ugyaneddig esedékes az adó megfizetése is a Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01076167 számú, NAV Cégautóadó bevételi számla elnevezésű számlára. A cégautóadó bevallására a 2011. évben – *minden adóalany, tehát a magánszemélyek vonatkozásában is* – a **1101-es bevallás** szolgál.¹

1. Az adó tárgya

A Gjt. szerint a cégautóadót **a nem magánszemély tulajdonában álló**, továbbá az olyan, *akár magánszemély tulajdonában álló magyar rendszámú, akár külföldön üzembe helyezett személygépkocsi* után kell megfizetni,² amely után az Sztv. szerinti költséget, ráfordítást, illetve az szja-törvény szerint **tételes költségelszámolási módszerrel** költséget, értékcsökkenési leírást (a továbbiakban együtt: költséget) számoltak el. A személygépkocsi utáni költségnek, ráfordításnak a személygépkocsi üzemeltetésével közvetlenül összefüggő, kizárólag a személygépkocsi tulajdonlása, használata esetén felmerülő költségek minősülnek. Különösen ide tartozik a személygépkocsi üzemanyag-kenőanyag költsége, az adóéven belül elhasználandó tartalék alkatrészek költsége, a javítás, a karbantartás díja, a személygépkocsi bérleti-, illetve lízingdíja, az értékcsökkenési leírás, a kötelező felelősségbiztosítás és a casco díja, a gépjárműadó.

Tételes költségelszámolás, ha a magánszemély útnyilvántartás alapján a személygépkocsi után a hivatali, üzleti célból megtett utak arányában tételesen számolja el a költségeket. Nem minősül tételes költségelszámolásnak, amikor az egyéni vállalkozó vagy az őstermelő igazolás nélkül havi 500 kilométer utat számol el átalányban. A költségek tételes elszámolására egyebekben az szja-törvény járművek költségeire vonatkozó szabályai irányadók.³

Cégautóadó szempontjából **személygépkocsinak** minősül a négy, illetve három gumibroncskerékkel felszerelt olyan gépjármű, amely a vezetővel együtt legfeljebb nyolc felnőtt személy szállítására alkalmas, azzal, hogy idetartozik a benzinüzemű, a dízelüzemű és a gázüzemű személygépkocsi, a versenyautó és az önjáró lakóautó is.⁴ Személygépkocsinak minősül továbbá az a vegyes használatú, 2500 kg-ot meg nem haladó megengedett együttes töme-

¹ Bevallás az egyes adókötelezettségekről az államháztartással szemben havi, évközi (negyedéves), éves bevallás benyújtására kötelezett adózók részére. **A nyomtatvány a nem elektronikus bevallásra kötelezettek esetében papíralapon is beadható.**

² Az adókötelezettség szempontjából tehát közömbös, hogy a személygépkocsit külföldön vagy belföldön vették-e nyilvántartásba, az adót a külföldi rendszámmal ellátott személygépkocsi után is meg kell fizetni, ha utána a személyi jövedelemadóról szóló többször módosított 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: szja-törvény), illetve a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) alapján költséget számoltak el. Az adókötelezettséget nem befolyásolja az sem, ha a személygépkocsit a forgalomból kivonták.

³ Szja-törvény 3. számú melléklet IV. fejezet; 11. számú melléklet III. fejezet.

⁴ Kivételt képez tehát **a kizárólagosan elektromos hajtómotorral ellátott személygépkocsi.**

gű olyan gépjármű (nagy rakodóterű személygépkocsi) is, amelynek a rakodótere gyárilag kialakítva kettőnél több utas szállítására alkalmas, de kézzel egyszerűen oldható ülésrögzítése révén a felhasználás szerinti terhek szállítására bármikor átalakítható a válaszfal mögötti rakodótér, ideértve azt az esetet is, ha az ülés eltávolítására visszafordíthatatlan műszaki átalakítással került sor.⁵

Az előzőek alapján tehát a vezetővel együtt több mint nyolc fő szállítására alkalmas (mikrobusz, transzporter, autóbusz), valamint a 2500 kg-ot meghaladó együttes tömegű vegyes használatú tehergépjárművek nem számítanak személygépkocsinak. Tehergépjárműnek számít, ha a járművet gyárilag úgy alakították ki, hogy átalakítva sem alkalmas kettőnél több utas szállítására. Ilyenkor az együttes tömegre vonatkozó feltételt nem kell vizsgálni. Ha azonban a jármű alaptípusa szerint kettőnél több utas szállítására is alkalmas lett volna, akkor a 2500 kg-ot el nem érő együttes tömeg esetén személygépkocsinak minősül abban az esetben is, ha oly módon távolították el például a hátsó üléseket, hogy azokat már utóbb sem lehet visszaszerelni, és ha ennél fogva valójában nem alkalmas már kettőnél több utas szállítására.

2. Az adó alanya⁶

Az adóalanyiság fő szabály szerint a tulajdonos személyéhez kapcsolódik kivételekkel. Az adó alanya *hatósági nyilvántartásban⁷ szereplő személygépkocsi esetén a járműnyilvántartás szerint bejegyzett tulajdonos*, kivéve, ha a tulajdonos magánszemély, és a személygépkocsi után nem történik költségelszámolás. **Ha a személygépkocsinak több tulajdonosa van**, akkor a tulajdonosok (mint tulajdonostársak) a tulajdoni hányadaik arányában minősülnek adóalanyoknak, azaz a fizetendő cégautóadót a tulajdoni hányadukkal arányosan viselik. Ha a közös tulajdonban levő személygépkocsinak magánszemély és nem magánszemély egyaránt (Országos Járműnyilvántartás szerinti) tulajdonosa, akkor ez a személygépkocsi az adó tárgya és utána adót kell fizetni azzal, hogy a fizetendő adó a tulajdonosok között tulajdoni hányaduk arányában megoszlik. Fennáll az adókötelezettség akkor is, ha két magánszemély közös (Országos Járműnyilvántartás szerinti) tulajdonában levő személygépkocsi után csak az egyik magánszemély tulajdonos számol el költséget. A cégautóadót a tulajdonostársak ilyenkor is a tulajdoni hányaduknak megfelelően viselik.

Ha a hatósági nyilvántartásban szereplő személygépkocsit pénzügyi lízingbe adják, akkor a lízingbe vevő (és nem a tulajdonos lízingtársaság) az adóalany, szintén kivéve azt az esetet, ha a lízingbe vevő magánszemély, és az általa lízingbe vett személygépkocsi után nem történik költségelszámolás.

Hatósági nyilvántartásban nem szereplő személygépkocsi esetén az a személy vagy szervezet lesz az adó alanya, aki/amely a (például külföldön üzembe helyezett) személygépkocsi használata után költséget (az Sztv. szerint költséget, ráfordítást, illetve az szja-törvény szerinti tételes költségelszámolással költséget, értékcsökkenési leírást) számol el.

Az átalányadózó egyéni vállalkozó és az evás egyéni vállalkozó, a fizetővendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást alkalmazó magánszemély személygépkocsijára **nem vonatkozik a cégautóadó-fizetési kötelezettség**, függetlenül attól, hogy a személygépkocsi szerepel-e a magyar hatósági nyilvántartásban vagy sem, esetükben ugyanis nem valósul meg tételes költségelszámolás.

⁵ Szja-törvény 3. § 45. pontja.

⁶ Gjt. 17/B. §-a.

⁷ A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala által vezetett Országos Járműnyilvántartás.

A nem magánszemély evaalany

- a tulajdonában lévő, az általa pénzügyi lízingbe vett személygépkocsi után, illetve
  - a magyar járművekről vezetett hatósági nyilvántartásban nem szereplő (külföldi rendszámú) személygépkocsi után, ha az adózó a Sztv. hatálya alá tartozik,
- cégautóadó fizetésére kötelezett, azaz alanya a cégautóadónak.

3. Az adókötelezettség keletkezése és megszűnése

A cégautóadót az adóévet képező naptári évben azokra a hónapokra kell megfizetni, amelyekben az adókötelezettség fennállt.⁸ A cégautóadó-kötelezettség – más tárgyi adókhoz hasonlóan – az adókötelezettség keletkezése napján kezdődik, és mindaddig fennáll, amíg az adókötelezettség meg nem szűnik a Gjt. 17/C. §-ban említett okok miatt. Az adókötelezettség időbeli terjedelme az adókötelezettség keletkezésének és megszűnésének napja közötti időszakot öleli fel, az adót ezen időszak érintett naptári hónapjai után kell megfizetni.

A nem magánszemély tulajdonában álló vagy a nem magánszemély által pénzügyi lízingbe vett, hatósági nyilvántartásban szereplő (tehát magyar rendszámú) személygépkocsi esetén az adókötelezettség a tulajdonszerzés, illetve a pénzügyi lízingbe vétel hónapját követő hónap első napján keletkezik, és annak a hónapnak az utolsó napjáig tart, amelyben a személygépkocsit a tulajdonos elidegeníti (eladja, elajándékozza), illetve a lízingbe adónak visszaadja.

Ha a hatósági nyilvántartásban szereplő (magyar rendszámú) személygépkocsi magánszemély tulajdonában áll, vagy azt magánszemély vette pénzügyi lízingbe, akkor az adókötelezettség annak a hónapnak az első napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a személygépkocsi után a tulajdonos, illetve a lízingbe vevő költséget számolt el. Az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napján szűnik meg, amelyben a magánszemély utoljára számol el költséget.

Megszűnik az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napján, amelyben a személygépkocsit jogellenesen elidegenítették, vagy amelyben a személygépkocsi megsemmisült.

Ha a magánszemély tulajdonos, a pénzügyi lízingbe vevő **a személygépkocsi használatát ellenérték fejében nem magánszemélynek engedi át**, és így a költséget a személygépkocsi után nem a személygépkocsi magánszemély tulajdonosa, pénzügyi lízingbe vevője számolja el, akkor az adókötelezettség a személygépkocsi használatra való átengedését követő hónap első napján keletkezik. Az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napján szűnik meg, amelyben a használó arról nyilatkozik, hogy a személygépkocsi után költséget már nem kíván elszámolni, mely nyilatkozat praktikusán a személygépkocsira vonatkozó bérleti jogviszony megszűnését jelenti.

Ha például a magánszemély tulajdonos 2010. decemberben nem, de 2011. január, február és utoljára március hónapra a személygépkocsi után „tételes módszerrel” költséget számol el, akkor a személygépkocsi adóköteles február 1-jétől március utolsó napjáig, azaz két hónapon keresztül. Amennyiben a magánszemély 2011. júniusában mégis számol el költséget a személygépkocsijával kapcsolatosan, akkor 2011. július 1-jétől a cégautóadó-kötelezettség újra kezdődik. Az adóalany – fő szabályként – itt is természetesen mindvégig a tulajdonos.

Ha **a személygépkocsi használatának átengedése** – a bárki számára – **ingyenesen vagy másik magánszemély részére ellenérték fejében történik**, és a költséget a személygépkocsi után nem a magánszemély tulajdonos, illetve pénzügyi lízingbe vevő számolja el, akkor az adókötele-

---

⁸ Gjt. 17/C. § (7) bekezdés.

zettség annak a hónapnak az első napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a költségelszámolás ténylegesen megtörtént.

Ha a személygépkocsi után a költséget nem a magánszemély tulajdonos, illetve a pénzügyi lízingbe vevő számolja el, akkor a költség első ízben való elszámolásának tényéről és időpontjáról a használó – ezen időpontot követő 8 napon belül – a tulajdonost, illetve pénzügyi lízingbe vevőt **köteles írásban értesíteni**. Ha ezt a nyilatkozattételt elmulasztja, akkor egy esetleges adóvizsgálat által megállapított adóhiányt a használó köteles megfizetni.

Arra az esetre, ha a költséget magánszemély számolja el, a Gjt. 17/C. §-a meghatározza a költség elszámolásának napját. Így a költség elszámolásának napja

- az a nap, amely napon a költségről szóló bizonylatot kiállították, vagy
- amely napot az útnyilvántartásba a gépjármű használatával összefüggésben bejegyezték,
- értékcsökkenési leírás elszámolása esetén - ha az átalányban történik - a személygépkocsi használatbavételének napja,
- egyébként az értékcsökkenési leírás megkezdésétől a teljes leírásig terjedő időszak minden hónapjának első napja.⁹

A költség, ráfordítás Sztv. szerint történő elszámolása miatt keletkező adókötelezettség szempontjából a költség elszámolásának napját a számviteli szabályok alkalmazásával kell meghatározni.

A hatósági nyilvántartásban nem szereplő (külföldi rendszámú) személygépkocsi után az adókötelezettség annak a hónapnak az első napján keletkezik, amelyet megelőző hónapban a személygépkocsi után költséget számoltak el. Az adókötelezettség annak a hónapnak az utolsó napján szűnik meg, amelyben a személygépkocsi után a tulajdonos vagy a használó utoljára számolt el költséget.

A kifizető által a magánszemély tulajdonában levő személygépkocsi hivatalos használatára tekintettel kifizetett, és személyi jellegű egyéb ráfordításként elszámolt költségtérítés sem a kifizetőnél, sem a magánszemélynél nem keletkeztet cégautóadó-fizetési kötelezettséget, feltevé, hogy a magánszemély nem számol el tételesen személygépjármű-használattal kapcsolatos költséget.

Nem keletkeztet cégautóadó-fizetési kötelezettséget az sem, ha a magánszemély tulajdonában álló személygépkocsi után kizárólag a *kiküldetési rendelvénnyel alapján hivatali, üzleti utazás*¹⁰ költségtérítése címén a teljesített kilométer-távolság (futásteljesítmény) figyelembevételével az utazásra kifizetett összeg nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mértéket.¹¹ Az szja-törvény 3. számú mellékletének II. pontja szerint az szja-törvényben elismert költségek esetében, ha jogszabály (törvény vagy kormányrendelet) költségtérítésről rendelkezik, akkor a ténylegesen felmerült és igazolt kiadás érvényesítése he-

⁹ Gjt. 17/C. § (6) bekezdés.

¹⁰ **Hivatali, üzleti utazás:** a magánszemély jövedelmének megszerzése érdekében, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás - a munkahelyre, a székhelyre vagy a telephelyre a lakóhelyről történő bejárás kivételével -, ideértve különösen a kiküldetés (kirendelés) miatt szükséges utazást, de ide nem értve az olyan utazást, amelyre vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti; továbbá az országgyűlési képviselő, a polgármester, az önkormányzati képviselő e tisztségével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás (a lakóhelytől való távollét). [Szja-törvény 3. § 10. pont]

¹¹ Szja-törvény 7. § (1) bekezdésének r) pontja.

lyett, a jogszabályban meghatározott mértékig, igazolás nélkül számolható el az adott címen költség azzal, hogy akkor ezt a költséget teljes egészében elszámoltnak kell tekinteni. Ilyen költségnek minősül (a téma szempontjából frekvenciánként) a kifizető által a magánszemélynek a saját személygépkocsi használata miatt fizetett költségtérítés összegéből a kiküldetési rendelvénnyel feltüntetett kilométer-távolság szerint az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár, valamint a 9 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével kifizetett összeg.

A kiküldetési rendelvénnyel alapján bevételnek nem számító költségtérítésben figyelembe vett futásteljesítményt az egyébként kötelezően vezetett útnyilvántartásban nem lehet hivatali (üzleti) utazásnak tekinteni.¹²

A kiküldetési rendelvénnyel a kifizetőnek két példányban kell kiállítania: az eredeti példányt a kifizetőnek, a másolatát a magánszemélynek kell az adó megállapításához való jog elévüléséig (a vonatkozó rendelkezések betartása mellett) megőriznie. A bizonylaton fel kell tüntetni a magánszemély nevét, adóazonosító jelét, a gépjármű gyártmányát, típusát, forgalmi rendszámát, a hivatali, üzleti utazás célját, időtartamát, útvonalát, futásteljesítményét, az utazás költségtérítését, az élelmezési költségtérítést. A költségtérítések kiszámításához szükséges adatokat (az üzemanyag-fogyasztási normát, az üzemanyagárakat stb.) is rögzíteni kell.¹³

Amennyiben a kiküldetési rendelvénnyel alapján kifizetett költségtérítés összege meghaladja a jogszabályban meghatározott igazolás nélkül elszámolható mértéket, akkor a kifizető – ha a magánszemély nem nyilatkozik a költségelszámolási szándékáról – a kifizetéskor a bevételnek nem számító részt meghaladó többlettérítésből az adott jogviszonyból származó bevételre vonatkozó általános szabályok szerint személyi jövedelemadó előleget von. Ilyenkor (feltéve, hogy a magánszemély később sem számol el tételesen költséget) a magánszemélynek nem keletkezik cégautóadó fizetési kötelezettsége.

Ha az előzők szerint kifizetett és igazolt bevételével szemben a magánszemély utóbb (az adóbevallásban) mégis tételes költségelszámolással állapítja meg a kapott költségtérítés jövedelemtartalmát, akkor emiatt utólagosan és visszamenőlegesen keletkezik cégautóadó fizetési kötelezettsége minden olyan hónapra, amelyet a költségelszámolás érint, de ezt már csak késedelmi pótlékkal növelten tudja teljesíteni.

Nincs akadálya annak sem, hogy a magánszemély a kifizetéskor az adóelőleg-levonásra vonatkozó rendelkezések szerint költségelszámolásra vonatkozó olyan nyilatkozatot adjon a kifizetőnek, miszerint a kapott bevétellel, mint költségtérítéssel szemben részben vagy egészben útnyilvántartás és az igazolt kiadásai alapján tételesen kívánja elszámolni a költségeit, mert például több igazolt kiadása lesz, mint az igazolás nélkül elismert költség.¹⁴ Ekkor a kifizetőnek – miként bármely, nem kiküldetési rendelvénnyel alapján kifizetett költségtérítés (költségátalány) esetében – csak a nyilatkozat szerint elszámolni kívánt összeget meghaladó bevételrészről kell adóelőleget levonnia. Ebben az esetben a magánszemély önadózó lesz, 1153-as bevallást kell benyújtania, melyben a teljes költségtérítést a bevételei között szerepeltetnie kell, és abból az elismert költségek levonhatók. Továbbá cégautóadót is fizetnie kell azokra a hónapokra, amelyekben tételesen költséget számolt el.

Nem keletkezik cégautóadó fizetési kötelezettség akkor sem, amikor költségtérítés címén (ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkába járás költségtérítését is) a munkában

¹² Sza-törvény 3. számú melléklet IV/6. pont; 11. számú melléklet III/9. pont.

¹³ Sza-törvény 3. § 83. pont.

¹⁴ Sza-törvény 48. §.

töltött napokra, vagy a hazautazásra a munkahely és a lakóhely között közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembe vételével kilométerenként 9 forintot kap a magánszemély.¹⁵ Ha a magánszemély 9 Ft-ot meghaladó költségtérítést kap, akkor a 9 Ft-ot meghaladó költségtérítésrész munkaviszonyból származó jövedelemnek (ezen belül bérnek) minősül, amellyel szemben költség nem számolható el, így többlet-költségtérítéssel kapcsolatosan cégautóadó-fizetési kötelezettség sem keletkezik.

A 124/1994. (IX. 15.) Korm. rendelet (kormányrendelet) 1. §-ának (1) bekezdése alapján a járművezető-képzési tevékenységet folytató munkáltató, valamint a járművezető-képző tevékenységet folytató társaság a járművezető-képzésben közreműködő – vele munkaviszonyban, illetve tagsági viszonyban álló – szakoktatójának a saját tulajdonú járműve gyakorlati oktatási célú használatáért a kormányrendeletben meghatározott költségtérítést fizetheti. A járművezető-oktató saját járműve oktatási célú használatáért kizárólag a kormányrendelet 2. §-ának (1) bekezdése szerinti költségtérítést, azaz a külön jogszabályban meghatározott üzemanyag-felhasználási ellenérték és a kormányrendelet 2. §-ának (1) bekezdésében szereplő táblázat szerinti költség összegében megállapított költségtérítést vehet igénybe.

Tekintve, hogy az oktatási tevékenységet munkavállalói vagy vállalkozási jogviszonyban ellátó oktatók mindezek alapján – a járművezető oktatással összefüggésben – tételes költségelszámolással a személygépkocsijuk után költséget nem számolnak el, ezen személygépkocsit cégautóadó-fizetési kötelezettség nem terheli abban az esetben, ha a jármű után a kormányrendeletben szabályozott „átalányon” túl egyéb költséget senki (sem a jármű tulajdonosa, sem annak használója) nem számol el.

Az előzőekben leírtakat összefoglalva: minden esetben meg kell fizetni a cégautóadót, ha a magyar rendszámú (nem mentes) személygépkocsi jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tulajdonában áll, függetlenül attól, hogy költséget számol-e el azzal kapcsolatosan, vagy sem. Minden más esetén (a törvény szerinti mentességekre is figyelemmel) csak akkor keletkezik cégautóadó fizetési kötelezettség, ha a személygépkocsi után az szja-törvény, vagy az Sztv. alapján költségelszámolás történt.

4. Adómentesség¹⁶

Mentes az adó alól a különös méltánylást érdemlő személygépkocsi is, a következők szerint:

- a) amelyet a megkülönböztető és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló jogszabály előírásainak megfelelően megkülönböztető jelzést adó készülékkel szereltek fel;
- b) amelyet egyház, egyházi karitatív szervezet kizárólag alapfeladata(i) ellátáshoz üzemeltet;
- c) amelyet a személygépkocsi kereskedelemmel üzletszerűen foglalkozó személy vagy szervezet kizárólag továbbértékesítési céllal szerzett be;
- d) amely kizárólag halottszállításra szolgál;
- e) amelyet a betegségmegelőző vagy gyógyító céllal, szociális céllal, az egészségkárosodott, hátrányos helyzetűek segítésére létrehozott alapítvány, közalapítvány, egyesület, köztestület, valamint a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló jogszabályban meghatározott célszervezet kizárólag súlyosan fogyatékos magánszemély(ek) rendszeres szállítására üzemeltet, ha működési szabályzatából, gazdálkodásából – az összes körülmény figyelembevételével – egyértelműen megállapítható, hogy az üzemeltetés ténylegesen az említett cél érdekében történik;

¹⁵ Szja-törvény 25. § (2) bekezdés b) pontja, Gjt. 17/A. § (2) bekezdés..

¹⁶ Gjt. 17/D. §.

- f) amelyet kizárólag az egészségbiztosítási szerv által – az egészségügyi társadalombiztosítási finanszírozásának egyes szabályairól szóló jogszabály alapján – finanszírozott háziorvosi, házi gyermekorvosi tevékenység ellátása érdekében, valamint egészségügyi államigazgatási szerv törvény alapján kizárólag betegségmegelőző, gyógyító, egészségkárosodást csökkentő közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi alapfeladatának ellátása érdekében üzemeltetnek.

5. Az adó mértéke¹⁷

A cégautóadó tételes adó, melynek havi mértéke

- 1600 cm³ hengerűrtartalmat¹⁸ vagy 1200 cm³ kamratérfogatot¹⁹ meg nem haladó hajtómotorral ellátott személygépkocsi esetén **7000 Ft**,
- egyéb személygépkocsi esetén **15 000 Ft**.

6. A kétszeres adózás kizárása

A negyedévre fizetendő cégautóadóból levonható a személygépkocsi után az adóalany terhére az önkormányzati adóhatóság által megállapított gépjárműadó a negyedév azon hónapjaira, amelyben a személygépkocsi utáni cégautóadó-, gépjárműadó-kötelezettsége egyaránt fennállt, feltéve, hogy az adóalany a gépjárműadó fizetési kötelezettségének határidőben eleget tett.²⁰

Ha a két adó megfizetésére két különböző személy kötelezett, akkor a levonás nem érvényesíthető.

A fenti rendelkezés értelmében a gépjárműadó cégautóadóba történő beszámítása csak a két feltétel együttes megvalósulása esetén lehetséges. Tehát az adóalany az általa megfizetett gépjárműadót csak azon hónapokra eső cégautóadóból vonhatja le, amely hónapokban az adókötelezettsége ugyanazon gépjármű vonatkozásában mindkét adónemben fennállt. Másrészt a levonhatóságához az is szükséges, hogy gépjárműadó fizetési kötelezettségének az adóalany határidőben eleget tegyen. Ez utóbbi feltétel jogszabályba iktatásával a törvény csak azokat az adózókat kívánja preferálni, akik adókötelezettségüknek a törvényi határidő betartásával, jogszerűen tesznek eleget.

Ez azonban nem jelenti törvényszerűen azt, hogy csak azon adózók élhetnek a gépjárműadó beszámításának lehetőségével, akik azt március, illetve szeptember 15-ig, azaz a törvényben rögzített esedékességi időpontig fizetik meg. Előfordulhat ugyanis, hogy valamely, az adózó hibájára vissza nem vezethető okból a cégautóadó-bevallás benyújtásakor a bevallással érintett hónapokra eső gépjárműadó megfizetésére még nem került sor (például a gépjárműadó-határozat későbbi kiadása miatt az adót még az említett időpontig nem tudta megfizetni). Ebben az esetben tehát nem esik el a gépjárműadó-kötelezettségét jogszerűen (azaz az önkormányzati adóhatóság által előírt esedékességi időpontig) teljesítő adózó a gépjárműadó-beszámítás lehetőségétől. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban:

¹⁷ Gjt. 17/E. §.

¹⁸ A hengerűrtartalom az összes henger hasznos belső térfogata együttvéve. Ezen belül ég el a benzin. Azonos technikai színvonalú (hatásfokú) motorok közül, amelyeknek nagyobb a hengerűrtartalma, az erősebb, de több üzemanyagot is fogyaszt. Amikor azt mondjuk, hogy „van egy 1,3-as Suzukim”, az azt jelenti, hogy a motor hengerűrtartalma nagyjából 1300 cm³, tehát egy henger cc. 325 cm³, melyből van négy.

¹⁹ A fogalmat kizárólag az ún. Wankel (azaz forgódugattyús) hajtómotoros autók esetében használják térfogat azonosításra. A négyütemű, egyhengeres Otto motorban minden második fordulatra jut egy munkakütem, és a kétütemű motorban egy fordulat alatt egyszer történik munkavégzés, szemben a Wankel-motor háromszori munkavégzésével. Így egy forgótárcsás Wankel-motor egy háromhengeres kétütemű vagy egy hathengeres négyütemű motornak felel meg.

²⁰ Gjt. 17/F. §

Art.) 49. §-ának (1) bekezdése értelmében ugyanis az érintett hónapokra eső cégautóadóról szóló bevallását ebben az esetben önellenőrzéssel helyesbítheti.

A késedelmesen megfizetett gépjárműadó sem utólag, sem a késedelmes befizetést követően esedékes cégautóadóból nem vonható le. Ha a gépjárműadó megfizetése az adókimutatás elhúzódnása miatt később esedékes, mint az ugyanazon időszakra vonatkozó cégautóadó, akkor a levonást önellenőrzéssel lehet érvényesíteni.

7. A cégautóadó kötelezettség összefüggése az szja-törvénnyel

Az egyéni vállalkozó a cégautóadó megfizetésével nem nyer jogosultságot a személygépkocsi valamennyi költségének elszámolására. Kizárólag üzemi célúnak az szja-törvény csak azt a személygépkocsit minősíti, amely a személygépkocsi bérbeadással foglalkozó, illetve a személyszállító egyéni vállalkozó tevékenységének a tárgyát, illetve eszközét képezi, és üzleti nyilvántartásai szerint azt más célra részben sem használja. Ez egyben azt is jelenti, hogy csak erre a személygépkocsira alkalmazható az évi 20 százalékos mértékű (ún. teljes) amortizáció. Minden más esetben átalány-értékcsökkenés alkalmazható az üzembe helyezés évében, míg más költség (üzemanyag, javítás, karbantartás stb.) csak az üzemi célú futásteljesítményre jutó mértékben, illetve annak arányában számolható el.²¹ Értékcsökkenési leírás, átalány-értékcsökkenés, vagy az említett egyéb költségek elszámolása esetén a cégautóadót meg kell fizetni.

A cégautóadó megfizetésével a személygépkocsi úthasználati díját nem lehet teljes egészében elszámolni költségként: *abból csak az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában számított rész vehető figyelembe.*²² Ugyanakkor az úthasználat díjának előbbieket szerinti elszámolása nem jár együtt a cégautóadó fizetési kötelezettséggel, ha egyébként a személygépkocsira vonatkozóan nem történik költségelszámolás.

Az egyéni vállalkozó kisvállalkozói kedvezményt új személygépkocsi beszerzésekor azzal a feltétellel érvényesíthet, érvényesíthetett, ha az ezt követő négy adóévben cégautóadót fizet, kivéve ezen belül azt az időszakot, amely a törvényben meghatározott esetekben a kisvállalkozói kedvezmény kétszerese utáni adókötelezettség beálltát követi. Ez a feltétel a cégautóadóra vonatkozóan azt jelenti, hogy amikortól nem valósul meg a cégautóadó előzőek szerinti megfizetése, a személygépkocsi akkortól nem minősül kizárólag üzemi célúnak, és annak az a következménye, hogy a kisvállalkozói kedvezmény kétszeresének a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében hatályos vállalkozói személyi jövedelemadó adókulcsa szerinti százalékat adóként kell megfizetni.²³

A személyszállítással és személygépkocsi bérbeadással foglalkozó egyéni vállalkozónak nem a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítése miatt kell cégautóadót fizetnie, hanem a költségek elszámolása miatt.

Ha az egyéni vállalkozó tulajdonában levő személygépkocsi az általa alapított egyéni cége (társas vállalkozás) tulajdonába kerül (és ezáltal a kisvállalkozói kedvezmény is „átszáll” a társas vállalkozásra) a kisvállalkozói kedvezményről szóló rendelkezések alapján nem kell a magánszemély egyéni vállalkozói jogállását megszüntnek tekinteni, vagyis emiatt a kisvállalkozói kedvezmény kétszerese utáni adót a magánszemélynek nem kell megfizetnie. A társas vállalkozásnak a magánszemély által egyéni vállalkozóként igénybevett kisvállalkozói kedvezményt a továbbiakban jogfolytonosan a társasági adóról és az osztalékadóról szóló tör-

²¹ Szja-törvény 11. számú melléklet III. fejezet.

²² Szja-törvény 11. számú melléklet I/28. pont.

²³ Szja-törvény 49/B. § (11)-(14) bekezdés.

vény²⁴ rendelkezései szerint kell kezelnie. A társas vállalkozás a személygépkocsival kapcsolatos minden költséget elszámolhat a számviteli szabályok szerint, továbbá a személygépkocsi nem magánszemély tulajdonosaként köteles cégautóadót is fizetni. Ha azonban a személygépkocsi a magánszemély tulajdonában marad, a kisvállalkozói kedvezmény címén levont összeg kétszerese utáni adót a magánszemélynek – mivel az egyéni vállalkozói jogállása megszűnt – meg kell fizetnie.²⁵

---

²⁴ 1996. évi LXXXI. törvény.

²⁵ Sza-törvény 49/B. § (14) bekezdés e) pontja.